رسول الله صلی الله علیه وسلم و ابوبکر و عمر رضی الله عنهما نماز را با «الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ» شروع می کردند.

از انس رضی الله عنه روایت است که می گوید: رسول الله صلی الله علیه وسلم و ابوبکر و عمر رضی الله عنهما نماز را با «الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ» شروع می کردند. مسلم افزوده است: «بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ» را نه در ابتدا و نه در انتهای قرائت ذکر نمی کردند. و در روایتی از احمد و نسائی و ابن خزیمه آمده که: آنها بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ را بلند نمی گفتند. و در روایت دیگری از ابن خزیمه آمده است که: آنها (بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ) را آهسته می گفتند.

[همهٔ روایات آن صحیح است] [به روایت ابن خزیمه - به روایت نسائی - به روایت احمد - متفق علیه]

این حدیث شریف بیان می دارد که رسول الله صلی الله علیه وسلم و دو یارش رضی الله عنهما، در نماز و در ابتدای سوره فاتحه، بسم الله را بلند نمی گفتند و این تاکید دارد که بسم الله جزئی از سوره فاتحه نیست. و در روایت دیگری از ابن خزیمه آمده که می گوید: آنها بسم الله را آهسته می گفتند. حافظ در "البلوغ" می گوید: «و نفی که در روایت مسلم آمده، حمل بر نفی خواندن جهری است، بر خلاف کسانی که این روایت مسلم را معلول دانسته اند». کمیته دائمی فتوا گفته است: قول صحیح این است که بسم الله جزئی از فاتحه و غیر آن نیست، بلکه آیه ی مستقلی در قرآن و نیز بخشی از آیه ای در سوره نمل است، آنجا که الله متعال می فرماید: «إِنَّهُ مِن سُلَيْمَانَ وَإِنَّهُ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ» [نمل: 30] «این [نامه] از جانب سلیمان است و چنین است: "به نام الله بخشندۀ مهربان». و گفتن بسم الله در ابتدای تمامی سوره ها بجز سوره توبه مستحب است و سنت است که پیش از قرائت فاتحه در نماز، بطور آهسته خوانده شود.

http://www.sunnah.global/hadeeth/fa/show/10911